

ρης ένα ανοιχτό μάτι, για να βλέπει και να αποφεύγει τους κινδύνους του ταξιδιού.

Τζόζερ (2667 – 2648 π.Χ.). Ο δευτερος κατά σειρά Φαραώ της 3. δυναστείας. Το όνομά του αυτό δε βρέθηκε σε κανένα μνημείο της εποχής του αλλά σε πρόχειρες επιγραφές επισκεπτών της βαθμιδωτής πυραμίδας του κατά την εποχή της 18. δυναστείας και σε μια πτολεμαϊκή επιγραφή στο νησί Σουχέιλ, κοντά στον πρώτο καταρράκτη. Στους σύγχρονούς του ήταν μάλλον γνωστός ο Τ. με το όνομά του – επίθετο 'Ωρου 'Νετζερυχέτ'. Γιος του Χασεχέμου, τελευταίου Φαραώ της 2. δυναστείας και της Νυμάτ – χαρτείνει μεταξύ των πρώτων βασιλιά της 3. δυναστείας, τον Σαναχέτ, τον οποίο ωστόσο έθαψε με τιμές. Είναι πολύ αμφίβολη η υπόθεση δια του Σαναχέτ ήταν κάποιος γέρος αδερφός της Νυμάτ – χαρτείνει αναφέρεται ως Νέμπτικα (προσωπικό όνομα) σε ύστερες μόνο εποχές, όπως άλλωστε και ο Τ., στον «Κανόνα του Τουρινίου» και στον «Κατάλογο του Ναού του Σέτι Α' στην 'Αβυδο», οι οποίοι χρονολογούνται από την 19. δυναστεία.

'Όπως κι αν έχει το πράγμα, στα χρόνια του Τζ., τοποθετείται με μετατόπιση του κέντρου βάρους της χώρας από την 'Αβυδο προς τη Μέμφιδα, χώρο του οποίου αγνοούμε το όνομα πριν από τον Πέπι Α' (2332 – 2283 π.Χ.). Μόνο όμως από τον Τζ., υπάρχει το καλούμενο ως «Μεμφιτικό Βασίλειο». Κατά τα χρόνια του Τζ., αναπτύχθηκε ιδιαίτερα η αρχιτεκτονική και ακριβώς αυτό πιστοποιεί μια υπέρμετρη πολιτιστική διάκριση, η οποία μας οδηγεί να θέσουμε εδώ ασφαλώς την αρχή του Αρχαίου Βασιλείου της Αιγύπτου, αφήνοντας τις δυο πρώτες δυναστείες υπό τον όρο «θενική περίοδος». Ο Τζ., ανήγειρε στην αρχή της βασιλείας του ένα τάφο του κοντά στην 'Αβυδο, στο Μτετ Χαλάφ. Αμέσως μετά ακολούθησε μια αρχιτεκτονική έκρηκη: η ανέγερση της βαθμιδωτής πυραμίδας στην Σακκάρα και δύλων των τριγύρων της αρχιτεκτονιμάτων, ο σύγχρονος τάφος του Χεσυρέ και διάφορα μεμονωμένα αγάλματα και ανάγλυφα, τα μόνα σωζόμενα της εποχής.

Το ταφικό αυτό σύμπλεγμα αποτελείται από την βαθμιδωτή πυραμίδα, το ναό στη Β. πλευρά και τον τάφο στη Ν. πλευρά της, ανακτόρα, παρεκκλήσια υπόστητες αιθουσές και άλλους επίπεδους χώρους. Το όλο έργο αυτό του ίμιστετέ, πρωθυπουργού του Τζ., και μετέπειτα θεοποιημένου ιερού προσώπου, περιβλήθηκε από ένα παραλλήλογραμμό περίβολο μέσου μηκούς μακρών πλευρών 545 μ. (από Β προς Ν) και των άλλων πλευρών 277 μ. (από Α προς Δ) και αρχικού ύψους 20 μ., του οποίου η τέχνη παρακολουθεί τις επιταγές της διακόσμησης των παλαιοτέρων ταφικών κτισμάτων τύπου μασταμά. Στο Ν. άκρο της Α. πλευράς υπάρχει η μόνη είσοδος. Ο διακοσμημένος αυτός με πεσσούς τοίχος είναι στην πραγματικότητα μια σμικρογραφία του «Αστρού Τοίχου», τον οποίο θα είχε ανεγείρει ο Ναρμέρ, ο μυθικός Μέντης, θεμελιωτής της Μέμφιδας. Η υπόστηλη αιθουσα είχε μήκος 54 μ. και περιελάμβανε 20 κολόνες ύψους 5,92 μ. και εντοιχισμένες κατά το 1/4. Η αιθουσα οδηγούσε στην τεράστια Αυλή με το μεγάλο βράμο, ο οποίος χρησίμευε κατά τις μεγάλες επετείους Σεντ. Ανατολικά της Αυλής υπήρχε ένας μικρός ναός και ανάμεσα σε αυτόν και τον περίβολο η μικρή ιερατική Αυλή του Σεντ, με το πολλά παρεκκλήσια, όπου συγκεντρώνονταν τα αγάλματα των θεών της Κάτω Αιγύπτου στην Α. πλευρά και της Άνω Αιγύπτου στη Δ. πλευρά. Προς Β των ναϊσκων αυτών ήταν η αυλή του Ν. ανακτόρου. Α πότι αυτήν και Β από τη Μεγάλη Αυλή υπήρχε η βαθμιδωτή πυραμίδα, στην Β. πλευρά της οποίας διαμορφώνεται ο ναός του Τζ.. Ο αυτον του ταφικού ναού επινημούσαν τελεών υπήρχε μια αυλή του ναού και ανάμεσα σε αυτήν και τον περίβολο η περίφυμη Αυλή του Β. ανακτόρου, της οποίας οι τοίχοι είχαν διακοσμηθεί από ημεντοιχισμένους κίνες παπυρόσχημα κιονοκράνων. Και ενώ δίπλα στο Ν. άκρο του περίβολου υπήρχε ο τάφος με φαγεντιανή επικάλυψη των τοίχων, η βαθμιδωτή πυραμίδα καλύπτει το πιο περιπλοκό στην ιστορία της πυραμιδοκής αρχιτεκτονικής σύμπλεγμα εσωτερικών χώρων. Μια βαθιά τομή 28 μ. μέσα στη γη οδηγούσε στον ταφικό θάλαμο με το φέρετρο, όπου υπήρχε γρανίτης στη διαμόρφωση των τοίχων. Η σταδια-

κή ανέγερση της βαθμιδωτής πυραμίδας αποδεικνύει κατά τρόπο σαφή και αμετάκλητο ότι η πυραμίδα προέκυψε από μόνο μια διάθεση επέκτασης των ταφικών κτισμάτων τύπου μασταμά.

Στη βάση του βαθμιδωτού πυραμιδικού κτισμάτος υπήρχε πράγματι ένα κτίσμα μασταμά, στο οποίο προστέθηκαν αναλήμματα για να ανεγερθεί πάνω του μια αρχική βαθμιδωτή πυραμίδα τεσσάρων βαθμίδων. Μεταγενέστερα μόνο εγίναν άλλα έργα επέκτασης της πυραμίδας, δημιουργήθηκαν τημπατικά θεμέλια προς βορράν, πάνω στα οποία και στη βαθμιδωτή εκ τεσσάρων βαθμίδων πυραμίδα στηρίχθηκε το υλικό, το οποίο διαμόρφωσε την τελική πυραμίδα εππάντα βαθμίδων. Καθώς ως προς το ύψος δυο βαθμίδες προστέθηκαν από πάνω από την προγενέστερη μορφή, χρειάστηκε να ανασκαφεί ένα είδος τάφρου, για να διαμορφωθεί η εβδομή και χαμηλότερα ευρισκόμενη από τις συδύμενες βαθμίδες. Τέλος, ανασκαφής και διαμορφώθηκε σε βάθος 28 μ. ο ταφικός θάλαμος και οι τριγύρω του περίπλοκοι χώροι. Η πυραμίδα φτάνει τα 68 μ. ύψος και οι άνισες πλευρές της κυμανούνται από 137 μ. (μέση απόσταση ανάμεσα στην Α. και τη Δ. πλευρά) μέχρι 119 μ. (μέση απόσταση ανάμεσα στη Β. και τη Ν. πλευρά). Τα σχετικά επιστημονικά πορίσματα υπήρχαν αποτέλεσμα πολύχρονων ερευνών και ανασκαφών από τους C. M. Firth, J. E. Quibell και J. P. Lauer.

Ο Τζ., μας είναι γνωστός από άγαλμά του σε φυσικό μέγεθος, το οποίο σώζεται από τον αριθμό N 5008 στο Μουσείο του Κάιρου. Πρόκειται για την αρχαίοτερη αναπαράσταση γηγεμόνων σε φυσικό μέγεθος στην παγκόσμια ιστορία. Ο Τζ., μας είναι επίσης γνωστός από τις σφραγίδες αγγειών από την 'Άνω Αιγύπτο και από την εγχάρακτη ονόματός του στους βράχους του Ουαντί Μαγάρα, στο Σινά, δείγμα το τελευταίο του εμπορίου και των ανταλλάγων της Αιγύπτου με τη ΝΔ. Ασία. Ωραίατα ανάγλυφα μελλόν της οικογένειας του Τζ., ανευρίσκονται στα σωζόμενα στο Μουσείο Τούρινον τμήματα του βασιού της Ηλιούπολης (αιγ. Ιουνόν), ο οποίος ανεγέρθηκε, μόλις ανήλθε στο θρόνο της Αιγύπτου ο Τζ.. Η τέχνη κατά τη βασιλεία του ήταν πιο ρεαλιστικών αναζητήσεων από την τέχνη επ' ξέποι και καθόλου μυημειώδων διαστάσεων.

Επί της βασιλείας του Τζ., υπήρχε για πρώτη φορά ως θεσμός στην παγκόσμια ιστορία ο «πρωθυπουργός» (αιγ. «τατάν») και η εκρηκτική φυσιογνωμία του ίμιστετού που προσέδωσε κύρος για μεγάλο χρονικό διάστημα, ώστε πολλοί μύθοι να δημιουργηθούν σε μεταγενέστερες εποχές για τον «Θεανθρώπο» ίμιστετό, «γιο του Πταχ». Η Αιγύπτος εκτείνονταν μέχρι περίπου τον πρώτο καταρράκτη, άρχιζε όμως τότε να κάνει επιδρομές νοτιότερα στη Νομβία και στο Σινά για να συγκεντρώσει υλικό, το οποίο δε βρισκόταν εντός της επικρατείας του Φαραώ, και κυρίως πολύτιμους λίθους. Η διαδοχή του Τζ., υπήρξε ομαλή, γνωρίζουμε ωστόσο ελάχιστα για το τέλος της 3. δυναστείας.

K. ΜΕΓΑΛΟΜΜΑΤΗΣ

Τζόζεφον, φαινόμενο. Το φαινόμενο, σύμφωνα με το οποίο, εάν δυο υπεραγωγοί διαχωρίζονται στην απόσταση της περιοχής της Λασπόνας, οι οποίοι ανεγέρθηκαν μεταξύ των περιοχών της Αρκαδίας και της Λακωνίας, θεωρούνται ως την πιο απόλυτη απόδειξη της αρχαϊκής τεχνοτροπίας της αρχαίας Ελλάδας. Το φαινόμενο – που παίρνει το όνομά του από τον 'Αγγλο φυσικό B. Joesefson (1962) – συνίσταται στη διέλευση των ηλεκτρονίνων αγωγιμότητας μέσω του λεπτού στρώματος του δημητρικού υλικού και εφαρμοσθείση σ' αυτούς μια σταθερή διαφορά δυναμικού V, παρατηρείται ένα ρεύμα ταλαντούμενου τύπου και συχνότητας ευθέως ανάλογης ως προς την τάση. Το φαινόμενο – που παίρνει το όνομά του από τον 'Αγγλο φυσικό B. Joesefson (1962) – συνίσταται στη διέλευση των ηλεκτρονίνων αγωγιμότητας μέσω του λεπτού στρώματος του δημητρικού, πράγμα που λαμβάνει χώρα λόγω του φαινομένου στραγγάρισης. Εάν το ρεύμα που διέρχεται μέσω της περιφέρειας της Αρκαδίας, θεωρείται ότι από την επιφάνεια της Αρκαδίας προσερχόταν στην περιοχή της Λακωνίας, οι οποίοι παίρνουν την πιο απόλυτη απόδειξη της αρχαϊκής τεχνοτροπίας της αρχαίας Ελλάδας.

H συχνότητα της παραγόμενης ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας V, δίνεται από τη σχέση: $V = 2ev/h$, όπου V η τάση της επαφής Joesefson, e το φορτίο του ηλεκτρονίου και h η σταθερά Planck.

Τα ηλεκτρόνια ζευγών, επειδή βρίσκονται σε κατάσταση πάνω από τη θεμελιώδη, διαθέτουν μια περίσσεια ενέργειας, η οποία και δημιουργεί την ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία. Για την ακρίβεια, η επειπομένη ενέργεια για το ζεύγος ηλεκτρονών δίνεται από τη: $hv = 2ev$.

Το λεπτό στρώμα δημητρικού αποτελείται, συνήθως, από μεταλλικό οξείδιο και το πάχος του δεν υπερβαίνει το 1nm (= 10⁻⁹ m). Το φαινόμενο παρατείται σε σύνδεση μεταξύ των δύο υπεραγωγών μεσω λεπτού σύμρατος ή σημειακής επαφής (χαλαρά συζευγμένοι υπεραγωγοί). Αυτός ο τελευταίος τύπος σύζευξης υπεραγωγών παρουσιάζει το φαινόμενο της στενής εξάρτησης κρίσματου σε υπεραγωγούς μεγαντικού πεδίου. Για το λόγο αυτόν, η επαφή Τζόζεφον (χαλαράς σύνδεσης) παρατηρείται μ' επιτυχία για τη μέτρηση μαγνητικών πεδίων μ' εξαιρετικά υψηλή ακρίβεια. Έτοιμο πορούν μετρηθεί μαγνητικά πεδία ισχύος από 8,10⁻⁷ έως 8,10⁻⁸ A/m, δηλ. από 10⁻⁸ έως 10⁻⁹ Oersteds.

Είναι, επίσης, δυνατό να χρησιμοποιηθούν οι χαλαρά συζευγμένοι υπεραγωγοί ως γεννητριες χαμηλής ισχύος ή ως φωρατές υψηλής ευαισθησίας.

Τζόκινγκ (jogging). Είδος αργού τρεξίματος που διατηρεί τη φυσική κατάσταση του σώματος. Μπορεί εύκολα να προσαρμοστεί σε οποιοδήποτε πρόγραμμα άθλησης. Ωστόσο, κάποιος ασυνήθιστος στη φυσική άσκηση ή που πάσχει από καρδιακά προβλήματα πρέπει πριν αρχίσει το πρόγραμμα γυμναστικής, να συμβουλευτεί γιατρό.

Τζόλακη Ρένα (Tzolakis Rena). Ζωγράφος, χαράκτηρια από το Ηράκλειο Κρήτης. Σπούδασε ζωγραφική και χαρακτική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών και συνέχισε με υποτροφία του I.K.Y. στην Ecole Sup. des Beaux Arts, του Παρισιού, στο τμήμα λιθογραφίας. Από το 1967 εργάζεται σε δικό της εργαστήριο χαρακτικής και λιθογραφίας, ενώ παράλληλα παραδίδει και μαθήματα τεχνικής. Η αλαδόφη και ρευστή κίνηση των ιδιόμορφων «γεωλογικών» οραμάτων της Τ. βρίσκονται πλήρεστερη ανταπόκριση στην ακουαρέλα και τη λιθογραφία. Η καλλιτέχνης οργάνωσε απομικές εκθέσεις στην Αθήνα και το Παρίσι και πήρε μέρος σε ομιδικές στην Αθήνα, Βαρκελόνη, Μόσχα, Βενετία, Κρακοβία, Αθήνα κτλ. Έχει τιμηθεί με πολλές διακρίσεις, έργα της δε βρίσκονται στην Εθνική Βιβλιοθήκη του Παρισιού, στις ΗΠΑ κτλ.

Τζόλιετ (Joliet). Πόλη των ΗΠΑ, έδρα της ομώνυμης υποπεριοχής της περιοχής του Μόντρεαλ. Είναι εμπορικό και βιομηχανικό κέντρο. Έχει πληθυσμό 80.378 κατ. και μαζί με τη περίχωρα 155.500 κατ. (1970).

Τζόλιετ Λουί (Joliet Louis) (1645 – 1700). Γαλλό-Καναδός εξερευνητής και χαρτογράφος. 'Ηταν ο πρώτος λευκός, μαζί με τον πάτερ Zak Marcket, που διέβησε το Μισισιπάτη από τη συμβολή του με τον Ουισκόντιν και την εκβολή του στο Αρκόντας. Προορίζοταν για ιερέας αλλά προτίμησε την περιπτειώδη ζωή της εξερευνησης στη Β. Αμερική. Ταξίδεψε στον κόλπο Ούδουν και στις ακτές του Λαμπραντόρ, χαρτογράφησε τις περιοχές αυτές και προσπάθησε ν' αναπτύξει εκεί το εμπόριο γουναρικών. Ο Τζ., χαρτογράφησε ακόμη ένα μεγάλο αριθμό καναδικών ποταμών.

Τζόλου Τζόν (Joly John) (1857 – 1933). Ιρλανδός γενναλόγος και φυσικός. Λίγο μετά το 1898, ύστερα από μακρές μελέτες, προσδιόρισε την ηλικιά της γης στα 100.000.000 χρόνια. 'Ηταν καθηγητής γεωλογίας και ορυκτολογίας στο Κολέγιο Τρίνιτι του Δουβλίνου.